

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 566/2020
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „ДЕКАПОЛИТ“ ДОО Ваљево, чији је пуномоћник Веран Панић, адвокат у ..., против туженог ГРАД ВАЉЕВО, ГРАДСКА УПРАВА ЗА ЛОКАЛНИ РАЗВОЈ, ПРИВРЕДУ, УРБАНИЗАМ И КОМУНАЛНЕ ПОСЛОВЕ Ваљево, кога заступа Правобранилаштво Града Ваљева, ради дуга, вредност предмета спора 1.305.989,58 динара, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2413/19 од 02.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2413/19 од 02.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2413/19 од 02.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Ваљеву П 434/17 од 14.02.2019. године у ставу првом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца те обавезан тужени да тужиоцу на име дуга плати износ од 1.075.520,83 динара са законском затезном каматом од дана доспелости потраживања по сваком рачуну појединачно па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу плати износ преко досуђеног од 204.861,11 динара до траженог износа од 435.329,86 динара, са законском затезном каматом почев од 21.08.2017. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 169.552,10 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2413/19 од 02.09.2020. године ставом првим изреке, делимично је одбијена жалба туженог као неоснована и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке у коме је обавезан тужени да тужиоцу плати износ од 614.583,33 динара, са законском затезном каматом од дана доспелости потраживања по сваком рачуну појединачно до исплате. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог и у ставу трећем изреке тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати по основу рачуна бр. ...-... од

10.06.2017. године, износ од 230.468,75 динара, са законском затезном каматом почев од 21.06.2017. године до исплате и по рачуну број рачуна бр. ...-... од 10.07.2017. године износ од 230.468,75 динара, са законском затезном каматом почев од 21.07.2017. године до исплате, као неоснован. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против одлуке из става другог и трећег изреке другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку због погрешне примене материјалног правана.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана.

Предмет тужбеног захтева ревизијом побијаног дела другостепене пресуде је новчано потраживање на име накнаде за извршене услуге обезбеђења по рачунима бр. ...-... од 10.06.2017. године и бр. ...-... од 10.07.2017, као и део потраживања по рачуну бр. ...-... од 10.08.2017. Према налажењу другостепеног суда тужилац нема право да потражује накнаду за извршене услуге које нису биле обухваћене уговором од 10.04.2017. године, по условима и ценама наведеним у том уговору. Имајући у виду да услови додатног плаћања, односно проширење обима посла тужиоца, као понуђача није било предвиђено у конкурсној документацији поводом спроведене јавне набавке, те да би наплатом предметних услуга тужилац био стављен у погоднији положај у односу на остале понуђаче, судови су одбили тужбени захтев у овом делу.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. У ревизији се указује на другачији одлуку, међутим, то нужно не указује на другачији правни став. Побијаном пресудом није одступљено од сада важеће судске праксе да тужилац нема право да потражује накнаду за извршене услуге које нису биле предмет јавне набавке спроведене у складу са Законом о јавним набавкама. Стога не постоји потреба за одлучивањем о изузетној ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе нити потреба за новим тумачењем права.

Са изнетих разлога, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредаба члана 410. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник

РС“, бр.72/11... 18/20) и одлучио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се не може изјавити.

Према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. Одредбом члана 480. став 2. Закона прописано је да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку у привредним споровима сходно се примењују остале одредбе овог закона. У привредним споровима, спорови мале вредности, по члану 487. став 1. Закона о парничном поступку су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба-предлог за извршење је поднета дана 05.09.2017. године. Вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде износи 1.305.989,58 динара, што је на дан подношења тужбе противвредност испод 30.000 евра. Како се ради о спору мале вредности ревизија тужиоца није дозвољена.

Нема места ни примени члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку који прописује да је ревизија увек дозвољена када другостепени суд преиначи пресуду и одлучи о захтевима странака. Ради се о спору мале вредности када се наведена одредба не примењује јер ревизија није дозвољена због природе спора по посебним одредбама Закона о парничном поступку.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, ревизијски суд је ревизију одбацио као недозвољену.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић